

lem Indenrigsministeren og Justitsministeren for at faa dette Forhold ordnet, men lader os dog betænke, at hele Udvalget i sin Betænkning allerede har havt Mønstringsbestyrerens Forhold under Overveielse; lader os erindre, at der er anset over, at de Bestemmelser, som gjælde for Mønstringsbestyreren, findes spredte paa saa mange forskjellige Steder, at man henstiller til Justitsministeren, om der ikke turde være Anledning til at tage dette Spørgsmaal under nøieste Overveielse, og ligefrem retter Opfordring til den høitærede Justitsminister i næste Rigsdagssamling at forelægge et Lovforslag om denne Sag. Altsaa, naar den høitærede Justitsminister skal efterkomme denne Opfordring fra Udvalgets Side, skulde han i næste Samling forelægge et Lovforslag om Mønstringsbestyrerens Forretninger eller den Instrux, der skal gjælde for ham, og om de Gebyrer, der skulle tilfalde ham ved forskjellige Leiligheder. (Vojesen: „Ikke „Gebyrer“!) Hvad skulle de da hedde? (Vojesen: „Kjendelser“!) Naar, Kjendelser — altsaa om de Kjendelser, som skulle tilstaa denne Mønstringsbestyrer, hvad der ingenlunde er ganske ubetydeligt, idet vi jo se, at det i Kjøbenhavn er løbet op til over 4,000 Rd. Nu skal jeg ikke have Noget imod at sætte disse Personer i samme Stue; lad En være Vatereskout og en anden Mønstringsbestyrer, men hvad vindes der derved? Der vindes blot, at Søfolkene slippe for at gaa over Porten til den modsatte Side og ind i en anden Stue i samme Hus, men Forretningerne ville ingenlunde vinde i Hurtighed derved. Nu, da Vatereskouten bor paa den ene Side af Porten og Mønstringsbestyreren paa den anden Side, maa Søfolkene jo ganske vist gaa fra det ene Sted til det andet; men da disse to Mænd arbejde paa den samme Tid, da deres Kontortid er den samme, blive Forretningerne nu udførte ligesaa hurtigt, som om det foregik i samme Kontor. Naar nu Mønstringsbestyrerens Forretninger ere af den Væfæenhed, at de trænge til at ordnes, og vi i næste Sæssion kunne forventen en Omord-

ning af disse Forhold og af de Kjendelser, han skal have, vilde det saa ikke være urigtigt i dette Dieblit at gaa hen og vedtage et Forslag, hvorefter Mønstringsbestyreren skal have samme Forretninger som Vatereskouten? Kan Regjeringen gaa ind derpaa, saa for mig gjerne, jeg skal ikke have noget Væsentligt derimod; men som Sagen nu er, staar det for mig saaledes, som om dette Lovforslag med denne § 10, der er foreslaaet af Udvalgets Flertal, ikke er modent til at udfomme som Lov. Denne Sag maa undersøges noiere, den gaar fra os i en ubestemt Tilstand, naar dette Forslag vedtages, som det foreligger, og vedtages det ikke, vil der slet ikke komme Noget ind i Loven, som handler derom. Jeg kunde naturligvis bedre tiltræde det Underordningsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein); det vilde give Ministeren endnu friere Hænder. og det gaar jo væsentligt i den Retning, som jeg har anset for rigtig for disse to Bestillingsmænd, men det tilfredsstiller dog ikke ganske, idet Forholdet ikke for mig staar klart. Min Stilling til dette Spørgsmaal er altsaa den, at, dersom Ministeren kan gaa ind paa, at disse to Kontorer omdannes og blive til eet Kontor, skal jeg for mit Bedkommende ikke disputere videre om denne Sag, men jeg vover dog at paaftaa, at, inden der har været ført fornødne Forhandlinger, og denne Sag har været tilstrækkelig undersøgt, haade med Hensyn til Mønstringsbestyrerens og Vatereskoutens Forhold, er, saavidt jeg kan se, dette Lovforslag ikke modent til Afgjørelse.

Ordføreren: Ja, jeg kunde høre paa den ærede sidste Taler, at han ikke var tilstede ved 2den Behandling; thi da vilde han have erfaret, at de Overveielser og de Betragtninger, han nu fremsatte for os, ligeledes vare fremkomne ved 2den Behandling og der have fundet en Gjendrivelse og ere blevne underkjendte af Thinget. Det ærede Medlem fast-